

ŠESTÁK

číslo **104** vydáno pro vnitřní potřebu - 1. dubna 2009, nákladem 65 výtisků
oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních

www.OLDSKAUTI.cz

www.SESTKA.eu

8.-13. března 2009 - Jarní tábor

Oddílová ŠESTKA Kateřinice Rada

Naši roveři mají nové webové stránky. A dá se říct, že jsou hodně povedené. Dělal je Pavuk a dal si na nich opravdu záležet. Dostaneš se na ně buďto z oddílových stránek **www.sestka.eu** (levý dolní roh - odkaz „RS“) nebo přímo na adrese **http://rs.sestka.eu**

Irča s Anitů byly opět úspěšné ve shánění penízků pro ŠESTKU na rok 2009. V tuto chvíli mají potvrzeno, že na projekty „Co doma“, „Svět jinýma očima“ a „Zkusíme to jinak“ celkem 51.000,-Kč. Oběma moc děkujeme. Díky nim máme jistotu, že naše klíčové akce na které zveme veřejnost jsou finančně zajištěny. A držíme si palce, aby vyšly i jejich další projekty.

ŠESTKA odevzdala vyplněný hodnotící dotazník, který zjišťuje kvalitu oddílu. Monitorovací údaje ukázaly, že ŠESTKA je STANDARDNÍ oddíl. Zjistili jsme 10 věcí ve kterých bychom se měli příští rok zlepšit, abychom získali titul „kvalitní oddíl“:

- 1) Fialka neměla v době vyplňování dotazníku vůdcovský dekret - zkoušky má bohužel až o měsíc později
- 2) na OR neprobíhá training rádců
- 3) členové oddílu neznají odborky, stezku
- 4) nepodařilo se uskutečnit alespoň 3 nové (v minulosti neuskutečněné) akce
- 5) docházka na oddílových akcích nebyla alespoň 70%
- 6) zapálená cigareta na puťáku srazila další hodnotící bod
- 7) členové oddílu nezlepšili své znalosti týkající se bezpečnosti a 1.pomoci
- 8) alespoň 4 nedospělí členové oddílu nemají předplacený skautský časopis
- 9) alespoň 30% členů ŠESTKY nemá splněný další stupeň stezky
- 10) alespoň 30% členů nezískalo alespoň jednu odborku

Každý oddíl přistupoval k hodnotícímu dotazníku jiným způsobem. ŠESTKA hodnotila velmi poctivě a velmi přísně - v duchu svých dobrých tradic. Proto nedosáhla hodnocení KVALITNÍ ODDÍL. Bude-li postupovat stejným

způsobem i nadále, zcela jistě se to podaří v příštím roce.

Na střediskovou VÝSEČ (VÝchovné SEtkání Činovníků) se nepodařilo dorazit ani vůdci oddílu (Fialka byla na Vůdcovských zkouškách na Jihočeské lesní škole) ani jeho dvou zástupců. ŠESTKU zastupovali Pavuk, Vápno, Citlivka a Jerry.

Další drobeček do neoficiální oddílové sbírky - oddílové tričko bylo (a je to dokumentováno - nafoceno) v Monacu :-). Mimochodem - během svého devítidenního pobytu v Monacu Dazul každý večer poctivě umisťoval na stránky www.oldskauti.cz fotky a téměř on-line zpravodajství ze svého létání nad horami i mořem.

Na středisku se vypočítaly skutečné náklady na provoz klubovy každého oddílu - jakýsi fiktivní roční nájem. ŠESTKA má druhý nejnákladnější „nájem“ (využívaná plocha cca 67 m²) - viz minulé číslo ŠESTÁKU. Dražší nájem má jen vsetínský 1.roj světlušek (cca 22.000,- Kč - s velikostí klubovny 58,5 m²). Nejmenší „nájem“ má 4.chlapecký oddíl Lvičata (cca 6.500 Kč), který má také nejmenší klubovnu ze všech oddílů (velikost 17,5 m²). ŠESTKA má suverénně největší komfort :-)

Narozeniny v dubnu a květnu

*Ráša – 2.4.1998, Kája – 7.4.1996,
Ferda – 8.4.1997, Tom H. – 9.4.2001,
Kikina – 11.4.1984,
Tomáš U. – 28.4.1995*

*Mája - 4.5.1996, Týna - 12.5.1995,
Chita - 27.5.1994, Zdendáš -
27.5.1995, Pavuk - 28.5.1992*

Moudré příběhy

Kdysi bylo dítě, které se připravovalo na příchod na svět. Jednoho dne se zeptalo Boha: "Řekni mi, zítra mě posíláš na svět, ale já jsem ještě moc malé a bezmocné. Co si tam počnu?" Bůh odpověděl: "Mezi mnoha anděly jsem pro Tebe vybral jednoho z nich. Bude na Tebe čekat a starat se, abys mělo vše. Neopustí Tě, dokud nebudeš vše umět." Dítě odpovědělo: "Tady v nebi celý den slyším zpěv, vidím úsměvy a to mi stačí, abych bylo šťastné. Neumím chodit ani neznám jazyk, kterým mluví lidé." "Tvůj anděl Ti bude říkat nejkrásnější a nejsladší slova a s velkou trpělivostí a péčí Tě bude učit mluvit i chodit. Časem poznáš vše." "Kdo mě bude na světě bránit před zlými lidmi?" "Tvůj anděl Tě bude chránit, i kdyby měl riskovat svůj vlastní život. Neboj se." Zazněla hudba, zvonečky se rozezvonily a dítě poznalo, že se musí s Bohem rozloučit. Zlehka se naposled zeptalo: "Už jsem na odchodu, řekni mi prosím andělovo jméno." "Jméno anděla je bezvýznamné, když ho budeš chtít přivolat, stačí zavolat Maminko."

Dva kamarádi se vydali přes poušť. Předtím se ale pohádali a jeden z nich dostal facku od toho druhého. Dotyčný, aniž by cokoli řekl, se sehnul a napsal prstem do písku: "Dnes mi můj nejlepší přítel dal facku"

Putovali dál. Došli ke krásné oáze s jezírkem a rozhodli se, že se vykoupu. Ten co dostal facku se začal topit, ale ten druhý ho zachránil a vytáhl z vody. Když se probral, vytesal do kamene: "Dnes mi můj nejlepší přítel zachránil život." Kamarád se jej optal: "Když jsem ti dal facku, napsal jsi to jen do písku a tentokrát jsi to vytesal do kamene. Proč?" Odpověděl: "Víš když mi někdo ublíží, píši to jen do písku, aby vítr tyto řádky odfoukl na znak odpuštění. Ale když mi někdo pomůže, vytesám to do kamene, aby to tam zůstalo na věky."

"Jednou v noci měl jsem sen. Šel jsem po břehu moře se svým Pánem. Nebyla to obyčejná procházka. Před očima mi probíhal celý můj život. Jak jsme tak šli, zůstávaly za námi v písku stopy. Jedny byly moje a ty druhé mého Pána. Než se rozplynul poslední obraz mého života, ohlédl jsem se zpět na cestu, kterou jsme prošli. Tu jsem si všiml, že MNOHOKRÁT jsou vidět jen JEDNY stopy. Bylo to právě v těch obdobích mého života, která byla nejtěžší. Obrátil jsem se na Pána s výčitkou:" Kdysi jsem Ti odevzdal celý svůj život se vším, co jsem měl, a tys mi slíbil, že mne nikdy neopustíš. A přece v těch nejtěžších chvílích mého života vidím v písku jen jedny stopy. Proč jsi mě opustil právě tam, kde jsem Tě nejvíc potřeboval?"

Pán uchopil mou ruku a řekl: "Milé dítě, nikdy jsem Tě neopustil, a už vůbec ne ve chvílích, kdy ses potýkal s těžkostmi. Tam, kde vidíš jen JEDNY STOPY, JSEM TĚ NESL NA SVÝCH RAMENOU."

Dem v krojích

24.4.2009

24.4. Den v KROJÍCH, dem v krojích

Co víc k tomu říct? Prostě 24.4. mají skauti svátek, tak ho můžeme oslavit tím, že si vezmeme na sebe skautský kroj. A nezapomeňte, čím víc nás bude, tím ta akce má větší smysl, jak pro nás, tak pro okolí. Nehledej důvody proč ne a staň se aspoň na chvíli optimistou.

Jeden za všechny...

Dva rozměry, když jsi někde sám(a) v kroji, lidi se budou ptát, budou se zajímat. Ale není nad to, potkat se někde s více kamarády, sdělit si zážitky... A tak. Staň se patronem tvého města, vesnice. Jsi krutopřísněj borec (borka)? Tak vymysli nějaký hustej, nízkorozpočtověj program – první letošní zmrzlina, na Vysočině to může být poslední koulovačka(o). Jsi-li pouze nemálo přísněj krutor(ka), a třeba teprve vlče? Tak jen napiš na web kdy a kde se u vás sejdete a třeba jen tak pokecáte.

Poděť se pak se svými zážitky na webu www.skauting.cz/denvkrojich

Propagace

Dnes se nic bez pořádné propagačky neuskuteční. Ale máme tu krizi, náš Pí áR pracovník odjel na měsíc na Měsíc. A tak prosíme Tebe, řekni o dni v krojích všem skautům, co potkáš. Je to vlastně reklama na tebe. A hlavně nezapomeň 24.4. **Dem v krojích**.

Takto oslavili Den v krojích v roce 2005 skauti na vsetínském Gymnáziu - domluvili se a o velké přestávce udělali sérii fotek ve skautských krojích - i s panem ředitelem (před pár lety vůdcem vsetínského střediska). Někteří se přiznali, že až tam poznali, že někteří spolužáci jsou také skauty - v jiných střediscích.

Kronika HAVRÁŇAT

Podařilo se nám získat kopii kroniky družiny Havráňat z roku 1946 -1949. Je to první písemně doložený důkaz o tom, že v Kateřiněch po 2.světové válce fungovali skauti - jako součást skautského oddílu v Jablůnce. Znáte někoho z tehdejších hochů? **Podaří se nám získat víc informací o našich předchůdcích?**

Dej opis kroniky z roku 1946 přečíst svým prarodičům, třeba si vzpomenou na někoho ze jmenovaných hochů, třeba se jim vybaví, kde asi byl "sklep na staré cesty", YMCA, **Zkus o tom, co vypátráš, napsat do našeho ŠESTÁKU.**

(3.3.1946) VZNIK DRUŽINY. Na jedné z nedělních schůzek jsme se rozhodli, že založíme družinu Vlčat. Na naši výzvu ve skříňce se přihlásilo asi 7 chlapců. Po první jsme se sešli 22.února 1946. Na schůzi se dostavil i bratr Ota z Jablůnky. Ve druhé schůzi t.j. 26.2.1946 jsme si zvolili název družiny "Havráňata". Po (krátkém sice) bodování dosáhl nejvíce bodů L.Žabčík (25), potom Evža Žabčík (19 bodů).

Ve třetí schůzi 1.března t.r. jsme opakovali zákon, heslo, pozdravy, učili se hrát a junáckým a vlčáckým pís-ním.

Tak pokračujeme a chceme se státi opravdu správnými Vlčaty + Junáky.

V neděli 24.února konali jsme vycházku na lyžích (asi 2 hodiny). Zúčastnili se jí téměř všichni. Původně jsme však chtěli jít po suchém, ale poněvadž byl dobrý sníh, jeli jsme na lyžích.

(3.března 1946) Na schůzi místního Svazu české mládeže bylo rozhodnuto, že Svaz Junáků v Ratibořidostane nového vedoucího (vyškoleného) za účelem osamostatnění zdejších Junáků. JAK TO BUDE?

(6.března 1946) V 1/2 4 hod. konala se schůze družiny "Havráňat". Přijel k nám i bratr Bařina z Jablůnky. Bylo probírána: prvořídka, různé hry, zpěvy, hymna, výklad TGM. Zítra ve čtvrtek je rádcovská schůzka.

(8.března 1946) Přesně o půl čtvrté se začla schůze. Hry, zpěvy, návrhy, heslo, signály, značky, výlety a jiné. Návštěva žádná. Členové všichni. V neděli je výlet.

(10.března 1946) Ráno v deset hodin jsme se sešli u "sklepa". (Na sraz přišel pozdě Baletka Ondra - omluveno, chyběl Gerlík L.). Šli jsme do Červených. Tam jsme si zacvičili, zahráli na partyzány, Jerusále, Kuba řekl ...

Na oběd jsme měli čaj (vařil bratr Macháček a Evža). Chutnal dobře. Byl to první vlčácký výlet. J.Kašpar má památku (7x se napral).

(12.března 1946) V půl čtvrté odpoledne konala se družinová schůzka "Havráňat". Chyběl Gerlík. Byla probírána "prvotřídka". Zakončili jsme ji v půl šesté.

(15.března 1946) V pátek měla schůzi vlčácká družina "Havráňat". Chyběl Evža. Jednali jsme o nové klubovně, jelikož stará je dosti nepohodlná. Doufejme, že jí získáme.

(19.března 1946) Na úterní schůzce chyběl nemocný Evža Žabčíků. Psali jsme si vlčácký slib. V pátek je schůzka rádce, podrádce, šestníků. V případě pěkného počasí půjdeme na výlet.

(neděle 24.3.1946) Dnes to bylo, co z naší družiny Vlčat odešel podrádce Vlčat Josef Macháček. Zalekl se učení na 1., 2., 3. stupeň. Prý se mu pak bude lehčeji spát. Doufáme, že si družinu uvedeme i sami!

(úterý 26.3.1946) Protože rozšiřujeme družinu na dvě šestky, jsme nuceni přibrat několik chlapců. Budou to asi Mrlina, Uhřík, Kovář, J.Válek a jiní. Jednu šestku povede šestník Lad.Žabčík, druhou šestku bratr O.Baletka. Odchodem bratra Macháčka, podrádce Vlčat, byli jsme dosti v divných poměrech. V pátek má být schůzka Vlčat, v sobotu je rádcovská. V neděli bude asi výlet. (Nejbližší program.)

(29.března 1946) Na dnešní družinovku se nedostavili Kašpar a Vydrňák. Přišli i chlapci z druhé šestky. Probírali jsme prvotřídku.

(2.dubna 1946) Dnes byla malá (slabá) docházka. Psali jsme si vlčácké pozdravy, o šetření a opatrnosti. Rozdán "příděl z UNRRY".

(5.dubna 1946) Odpoledne ve 4 hod. jsme se sešli u sklepa "na staré cestě" za účelem vycházky. Vlče (asi M.Vydrňák) objevil na půdě "sklepu" několik krabic čokolády, která se nedávno ztratila místnímu obchodníkovi H. Snad ten nález přispěje k vyjasnění případu. Na výletě (u Kubíčků) jsme cvičili obraty, pak hráli hry. Cestou jsme pochodovali. Rozchod na "návalí".

(7.dubna 1946) Ráno jsme vyrazili v 8 hodin pochodem, šli do Ymky. Pak pohromadě jsme šli dál. Na místě jsme hráli "na zlatokopy". V poledne přišel Jožka Macháček. Dělalí jsme přepad v YMCE. Zpívali jsme a hráli. Pak jsme šli pochodem domů.

(9.4 1946) Na dnešní schůzku přišli všichni vlčata (kromě Mrliny - nemocný). Usneseno, že přijmeme Slávka Pařeniců. Bude asi v Ondrově šestce. Na pátek máme přichystánu vycházku.

(12.dubna 1946) Dnes jsme měli jít na vycházku, ale poněvadž pršelo, byli jsme v klubovně. Přišel Jaroslav Pařenica. Hráli jsme hry a zpívali. Z prvotřídky přezkoušení šestníci: L.Žabčík a Ondřej Baletka. Pak jsme dělali v klubovně pořádek.

(neděle 14.4.1946) Po poledni v 1 hod jsme

se sešli "u starého sklepa". Pak po šestkách jsem vyrazili. Cestou našla Ondrova šestka československou vlajku. Za horou jsme hráli na "pašeráky" a na "zlatokopy". Učili jsme se různé cviky (kotouly ...). Cestou domů jsme značkovali až k "špici lesa". Pak jsme se rozešli domů.

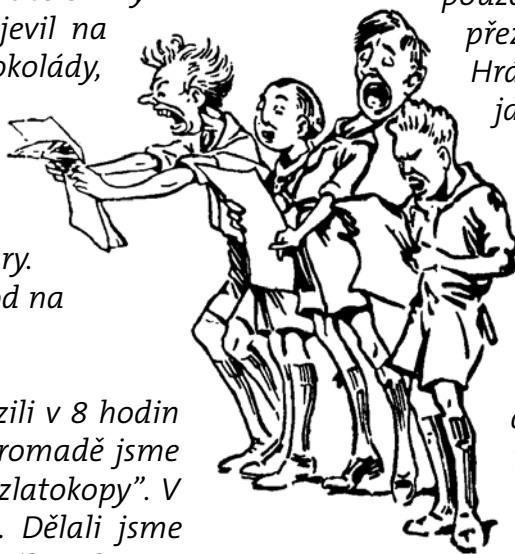
(středa 17.4.1946) Ráno v osm hodin jsme vyrazili. Šlo nás pouze šest (!). V YMCE jsme počkali na jablunecká vlčata. Došli jsme pomalu na místo. Tam jsme hráli opět na "zlatokopy a indiány". Po obědě jsme debatovali o sběru konserv a o žňové zemědělské pomoci. Po přejítí údolí jsme posvačili. Cestou do "Ymky" jsme viděli mladé hady a ještěrky. V Ymce jsem si hráli "na pasáky". Potom jsme si zazpívali a rozešli jsme se domů. (Cestou jsme nosili mladé stromky.)

(19.dubna 1946) Na schůzku nás přišlo pouze 5. Ze zdatnosti 1.stupně byli přezkoušeni Vydrňák a Adámek. Hráli jsme různé hry. V pondělí jdeme na oddílovou schůzi do Jablůnky.

(21.dubna 1946) V půl druhé jsme vyrazili. S námi šel i Ota Nevludů. Místo schůzky jsme šli ke "kříži". Cestou jsme pochodovali a zpívali. Hráli jsme různé hry. Udělali jsme si i oheň. Cestou domů jsme zkoušeli různé cviky. Před rozchodem za dobré chování byli pochváleni O.Nevlud a Jar. Válek. (Dostali po 20 bodech.)

(středa 24.dubna 1946) V půl osmé hod. večer sešli se v klubovně vlci i vlčata. Při pochodu na "Zbrankův kopec" jsme zpívali junácké písně. Tam jsme udělali hranici a zapálili ji. Všechny nás uvítal rádce Vlků br.Stodůlka. Řekl mezi j.: Přišli jsme zde proto, abychom si vzpoměli zakladatele skautingu v ČSR, prof. A.B.Svojsíka. O dějinách skautských vyprávěl br. rádce vlčat Hlinský. Potom jsme zazpívali junácké písně a slavnost ukončili junáckou hymnou.

(pokračování v ŠESTÁKU č.105)

Svatý Jiří

Sv. Jiří je patronem skautů, jeho svátek 24.dubna je jeden ze dvou velkých skautských svátků (druhým je 22. únor, na který připadají narozeniny manželů Baden-Powellových).

Svatý Jiří byl podle křesťanské hagiografie římský voják pocházející z Anatólie, dnešního Turecka, který byl uctíván jako mučedník. Je zvěčněn v „legendě o sv. Jiří a draku“, je patronem Anglie, Černé hory, Etiopie, Gruzie, Kanady, Katalánska, Řecka, Srbska, měst Istanbulu, Lublaně, Moskvy a také mnoha profesí, organizací a nemocných lidí.

Svatý Jiří, i přes to, že není zmiňován v žádných historických dokumentech, je pokládán za významnou historickou osobnost. První zmínky o něm pocházejí z 5. století. Rozsáhle o něm referuje Zlatá legenda ze 13. století. Z důvodů nedoloženosti byl v roce 1969 vyňat z katolického Všeobecného kalendáře, ale v roce 1975 byl opět navrácen.

Podle legend, se Jiří narodil v křesťanské rodině kolem roku 270 n.l. v Kapadokii, dnešním Turecku. Jeho otec pocházel také z Kapadokie a sloužil jako důstojník v římské armádě. Jeho matka byla z Lyddy (Lýdie), Palestina (dnešní Izrael). Jako vdova se po čase se svým synem vrátila do svého rodného města, kde mu poskytla vzdělání.

Mladý Jiří vstoupil povzoru otce do armády brzy po dosažení dospělosti. Dokázal být dobrým vojákem, a proto byl povyšován. Po svých dvaceti letech obdržel titul Tribuna a následně se stal rytířem. Tou dobou byl umístěn v Nikomédii jako člen osobní stráže římského císaře Diokleciána.

V roce 303 vydal císař edikty umožňující pronásledování a útisk křesťanů v celé Říši. Jiřímu

bylo nařízeno účastnit se perzekucí, ale namísto toho se Jiří přiznal ke křesťanství a kritizoval císařské rozhodnutí. Rozzuřený Dioklecián ho nechal mučit za zradu a poté nařídil popravu.

Po různých mučeních, např. trháním kolem s hřeby, byl Jiří popraven stětím před Nikomédijskou obrannou zdí 23.dubna 303. Tento skutek přesvědčil císařovnu Alexandru a pohanského kněze Athanasia k přestoupení ke křesťanství. Jeho tělo bylo navráceno do Lýdie na pohřeb, kam mu brzy začali chodit vzdávat úctu křesťané jako mučedníkovi.

Příběh o sv. Jiří a drakovi je východního původu; do našich končin přinesen Křižáky a lichoťně převyprávěn romantickou dobou (Loomis; Whatley). Nejranější známá podoba tohoto námětu pochází z počátku jedenáctého století z Kapadokie (Whatley), (v ikonografii Pravoslavné církve je Jiří zobrazován jako voják až od 17. století); nejranější známý přeživší epický příběh je Georgiánský text (Whatley).

V plně rozvinuté Západní (katolické?) verzi, si drak udělá hnízdo u pramene, který zásobuje město Cyrene v Lybii, nebo město Lýdii (Lyddu; záleží na zdroji). Obyvatelé musí každý den na chvíli vypudit draka z hnízda kvůli vodě. Aby tak mohli učinit, nabízejí drakovi lidskou oběť, která je

určena losem. Avšak jednou padne los na princeznu. Král bezvysledně prosí o její život, a tak je princezna předložena drakovi. Najednou se objeví sv. Jiří, který na svých cestách zrovna jede kolem, postaví se drakovi, zabije ho a zachrání princeznu. Vděční občané se vzdají pohanství a přejdou ke křesťanství.

Ve středověkých romancích je kopí, kterým Jiří zabil draka, nazýváno Ascalon podle města Ashkelon v Palestině (dnešní Izrael).

Ve Švédsku zachráněná princezna reprezentuje Švédské království a drak reprezentuje napadající armádu. Ve Stockholmu se nachází několik soch sv. Jiří bojujícím s drakem, nejstarší je na Starém městě v Storkyrkanu („Velký kostel“).

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Leňa) Ve středu nebo ve čtvrtek nám přišla sms, že je v pátek oddílovka a že si máme vzít šátek. S šátkem sme hráli asi 2 hry.

A to, že si sednem do kružku a v kružku si svážem tým šátkem ruky se spolusedícima. Pak nám Fialka rozdala pastelky a názvy: „list ,list, kořen, větev, ...“ Pak jsme měli sme měli opačnú ruků, co píšem nakreslit co sme.

Poté jsme měli napsat, co si do klubovny ještě přejem. Můžete si toho všimnout v klubovně na stěně. Na to jsme ještě hráli takovéto, jak sa má třeba Radim chytnout ruku Zdenkového prsta na noze (například), ale hráli jsme to se zavázanýma rukama.

Pak už nevím, ale ještě sa domluvali Kačičané na tom, jak sa dostanú do Ratibořa na Jarní tábor.

(Vojta) V pátek jsem jel jako obvykle busem se Zdeňkem a Tomem na Oddílovku. Došli jsme do Březin jako první.

Asi po takových 5-7 minutách došla Beruška a Leňa i Číkita. Za nějakou chvíli dorazila Fialka a Dita odemkla Březiny a pak je odkodovala. Já, Tom a Zdeněk jsme naběhli do klubovny, abychom si vybrali místo na sezení. Nakonec došly i holky a jako obvykle obsadily koupelnu.

Pak jsme čekali se zahájením na holky, až opustí koupelnu a dojdou na zahájení.

Zahájili jsme jako obvykle pokřikem a Fialka zadala nějakou hru a pak další a další. Někdy v polovině došla Janina.

Poté Fialka nám dala za úkol rozdělit se do dvojic a jeden z dvojčky si musel zavázat oči. Ten z té dvojčky co neměl zavázané oči pak vedl toho se zavázanými očima na určité místo a hned zpět. A jakmile se dojde nazpátek tak ten co měl zavázané oči, musel uhádnout kde byl. A pak se to vymění a musela se jít ta samá trasa.

Pak sme hrali hru že jsme si museli stoupnout do kruhu a přivázat se rukama (za zápěstí). A Fialka a Dita zadávali kombinace (např. Fanta dá Levou ruku Lvíčeti na prave koleno). Byla to zábava, protože to někdy bylo přes pět osob a ještě přes půl kruhu.

Po té hře jsme se přesunuli do velké klubovny a v těch dvojčkách, jak jsme se vedli, tak jsme museli dělat „kačenky“ na závod okolo krbu.

A pak jsme museli utvořit čtveřice a šestice a potom osmice.

Po té hře jsme se přesunuli do malé klubovny a Fialka zadala úkol že máme vytvořit časopis o 5 stránkách na jakékoliv téma. Jakmile jsme to udělali tak jsme si přečetli naše výtvary a šli jsme dom.

7. března 2009 2. sjezd Kateřinky

(Bráchova ségra) Ráno v 9 hodin mě volal brácha esi nejdu s nima sjíždět Kateřinice. Hned mě to nadchlo, tak jsem souhlasila. Za 5 minut mě volal že už sehnali ogara, tak ať se nechystám. Celkem mě to mrzelo, protože sem si to chtěla vyzkoušet, tak nic se nedalo dělat a šla sem si dodělávat dortik, který sem měla rozdělaný.

Za necelých 10 min mě volá Radim ať si nachystám věci a aj brachovi, že teda mám jít sjíždět ten potok. Brášin za chvíli doletěl

dom, pobral věci a naskočili sme do auta. Čekali sme ešte na Aleša. V autě nebylo místo, tak Aleš sedl chrachovi na klín. A jelo sa. V duchu sem si říkala - hm až nás chytnú policajti, tak to sa nedoplatíme...

Po cestě sme nabrali ešte Davida Londu. V autě sme se museli nějak uskromnit, aby sme sa tam všci vešli. Přijeli sme na určité místo (ani nevím kde to bylo), vybalili věci a začali chystat pálavu.

Venku kosa jak hrom. Eště do to ho pršalo. Všichni se rozdělili kdo s kým bude sjíždět. Mně přiřadili Miru. Po pravdě sem měla aj nahnáno. Miru sem vůbec neznala a poprvé v životě sem seděla na pálavě.

Jak bylo všechno připravené, tak sme sa vydali s pálavama k potoku. První jel brácha s Alešem, druzí jeli David s Radimem a já s Miru sme jeli až na konec. Sotva jsme s Miru vyjeli a už sme mojí vinu skončili ve vodě :-). Nehorázná kosa se dostala až pod oblečení.

Popojeli sme o kúsek dál a vidíme ogary, jak pálavu tahajú nahoru, že se to nedá projet. Mě strašně mrzly ruky. Tož aj sa mě chtělo bečať. Naskočili sme a pluli dál.

Po pravdě se mě s Miru jelo dobře, aj dyž vím, že to musel proklínat, že jel semnu. Jak sme sjížděli splav, tak se nám pálava přetočila na bok a opět jsme cápli do té ledové vody.

Chvílu sme čekali na ogary, že sa podíváme jak

sjedů splav. Za nedlůhů dobu se objevil Aleš a můj brácha. To samé, co sa stalo nám, sa stalo jim, ale bylo to horší - uplavaly jim pádla a Alešovi bota :-). To sme se všeci pobalili. Naskočili sme, že mrknem po té botě, ale asi sem byla slepá a nic neviděla.

Po cestě sme nabrali vodu. Mira pravil - na mělčině vylejeme. Souhlasila sem. Voda se vyléla, já chtěla naskočit do čluna a myslela sem si - tam je ještě ta mělčina, tak sem šlápla, ale do neznáma. Voda byla tak divoká, že mně smetla abyla sem po pás ve vodě. Mira se enom smál - zákeřník :-)

Už jsme byli na konci Kateřiníc a byla tam překážka, tak sme se zastavili, vytáhli člun - spíš Mira ho vytáhl. Viděl v nedáli ogary jak táhnú člun, tak šel za nima. Ja sem čekala a klepala sa jak osika :-)

Potom dorazil Radim s Davidem a aby se o překážku zastavili, tak sa vyvrátili, spadli do vody a tu překážku strhli :-). Brácha s Alešem dotáhli pálavu a chtěli se už na to vykašlat, protože byla fakt velka zima. Brácha se ptal Aleša esi ještě jede. Aleš to vzdal a odvážný Denis naskočil na pálavu a jel.

My během té chvíle byli už u kravína v Ratiboři, kde před námi jel Radim a David, kteří skončili ve vodě. A my na ně řvali s Mirů ať utečů protože to strašně moc bralo do leva. Enomže jak ta voda byla moc divoká, tak v té vodě sa nedalo pohybovat a oni nestihli utéct. Tak sme to nabrali do nich a převrátili sme sa.

Já už sem to pak vzdala, protože mě byla šilená zima. David to taky vzdal. Radim s Mirů nasedli a jeli dál. Za chvíli se tam ukázal brácha, který

valil sám. Do Ratiboře, kde byla Konečná, sem nedoplnula, tak nevím jak pak dopadli ogaři.

S Davidem sme sebrali pálavu a šli k nim dom, kde sem dostala šálek teplého čaja na rozmrznutí.

Za chvíli dojel autem Martin, který to vsecko dokumentoval - s bráchů a Alešem. Vyzvedli mě a Martin nás odveze dom. Ale autovi docházely svíčky, tak sme asi tak 5 min startovali. Za chvíli dojel Radim s Mirů. Poplácali po rameni esi je všechno v pořádku. Pak Radim naskočil do auta a rozjel martinovo auto. Paráda, sme s Alešem a Denisem říkali. Dojeli sme dom mokří a zmrzí :-)

Byla sem ráda, že sem to nevzdala jak sem původně chtěla a vydržela až skoro do konca. A první to vzdal Aleš.

Na druhý den sem potkala Aleša a Davida a říkali sme si, že by sme to ještě mohli na ten druhý den sjet este raz :-)

Z toho dňa sa mě udělala pěkná modřina na řiti. Ale co, už mám z toho dňa moc zážitků a myslím si, že aj ogaři.

A Miro, až se ti to někdy dostane do ruky, tak sa ti chcu veřejně omluvit za to moje špatné pádlování a že sem tolikrát převrátila tu loď. Sem ráda, že si to se mnů vydržel až skoro do toho cíla :-)

1.den - neděle 8.3.2009

(Smíšek a Lulina) Stávám v 7:15 a za chvíli dorazí Lucka. Ups, zaspala jsem. Rychle, rychle a slyším zvonek, Lucka došla. Idem pěšky a u dolní hospody nám zastaví Irča, jestli nechcem svézt, samozřejmě souhlasíme. Na zastávce v Raťáku u kina se všichni zdravíme. Nasedáme do busu směr Vsetín, tam děláme poslední nákupy. Deset minut před odjezdem dorazí Radim s jídlem, rychle všechno jídlo dáváme do báglu. Vyrážíme ze Vsetína do Velkých Karlovic. V autobuse nám oznámí, že k Polaně je to 6 km. Vycházíme, nekonečně dlouhá rovinka kamsik sme odbočili, ztratili jsme se. Tak jdeme dál, třeba to najdeme. Zase je dlouhý nekonečný kopec. Kamsi jsme došli na kopec a nevíme kam. Je tam chalupa a Radim sa tam ide zaptat, už ví kama má jít a milý pán (bydlící v chalupě) nám řekl: „že si ešte zajdem.“ Zase nekonečný kopec a nekonečná rovinka!!! Sbíháme z kopečka, cílová rovina, hurá Polana!!! Po celou dobu cesty si z nás Radim dělal srandu, že nemá klíče a že ide hľadať kameň, ktorým rozbije okno!!! Tak ho šel hľadať a jak přišel k chatě vytáhl klíče z kapsy, fakt velké srandy. Ogaři zatopili, my jsme se zahřály, vybalily a odpočinuli. Asi do jedné ráno sa hrálo městečko Palermo.

2.den - pondělí 9.3.2009

(Leňa) Ráno sme sa vzbudili kolem 9:00. Služba udělala snídani – chleba se sýrovů pomazánků. Po snídani sa šlo na dřevo. Po nařezání, nasekání a nanošení do chalup sme sa převlékli do suchých hader a služba šla uvařit oběd – zeleninová polévka a špagety se špagetkú. Po obědě byl jako vždy odpolední klid, kdy služba umývala, utírala nádobí a vyvařovala utěrky, které byly špinavé jak neco. Pak sme já, Čikita, Lucka, Smíšek alias Víťa a Denis hráli BUCH! Má to stejné pravidla jako CINK! ale Čikita to přejmenovala. Opět sme šli ven hrát hry a soutěže. Pak sme šli hrát Eskymácků hoňku a nato sme skákali na koně (Radima a Denisa). Pak sa hrál Hamburger Hill. Pak sa šlo zase dovnitřku a tam jsme dojídali oběd špagety a klobásky. Dojedli sme a potom sa šla hrát pantomima. Šli sme spať asi kolem půlnoci nebo tak nějak. Takže dobrá noc!!!

3.den - úterý 10.3.2009

(Čikita) Ráno jsme vstávali asi v 9:30. Radim s Denise šli na nákup a služba dělala snídaň. Na snídaň byl chleba s marmeládou. Pak jsme si šli vyčistit zuby. Potom jsme uklízeli a hráli

hry. Asi ve 12:00 přišel Radim a Denis. Na oběd měla být čína, ale protože nebylo rozmrzlé maso byl chleba s vajíčkovou pomazánkou. Po obědě byl odpolední klid. Pak jsme šli ven a venku byla etapovka. Etapovka byla hledání značek. Na to následovala Eskymácká hoňka a návrat do chalupy. V chalupě jsme si dali usušit věci a Radim s Denisem šli vařit večeři. Mezi tím jsme hráli hry. O pár minut později Lucka púšťala písničky a tak jsme poslouchali. Pak jsme se přesunuli dole a tam jsme hráli myšičky a bomby. Potom přišel Radim a řekl, že za 15 minut bude večeře. Jak to donesli, tak jsme si naložili a jedli. Večeře byla výborná. Po večeři nám Fialka vyprávěla příběhy. Pak jsme hráli Riskuj. Když jsme dohráli Riskuj hádali jsme nějaké vraždy a pak jsme šli spať.

4.den - středa 11.3.2009

(Fialka) Po noci plné dvojitych snů :-) nás probudilo Radimovo „Ej, už je ráno“. No, bylo to velice příjemné asi tak jak vždycky, když to zpívá Dazul raním zastřeným hlasem. Co bylo na snídaňu si nepamatuju, ale jasně vím, že sme po snídani šli na Vysoků. Cesta byla pro naše vyšlapávače (Radima, Denisa a Zdendu) velmi náročná. Konečně sme dorazili k tomu rozcestí

pod Vysoků, to sem si ještě pamatovala z minulé návštěvy. Radim nám zde osvětlil jaké je výhoda jet na Cross Country pod vrcholem a né přes. Idem, jdem, jdem, trochu sestupujem. Trochu mňa zarážá, že sestupujem, ale říkám si, že Radim přecaj ví kudy kam, když už tam párkrát byl. Najednúc odbočujem z cestičky prudce nahoru lesem. Po trochu náročnějším vyšlápnutíčku sme konečně na té Vysoké. Fotíme vrcholové foto a pomalu sa začínáme navracat k chatě, někteří během jiní šulibečky. Na rozcestíčku pod Vysoků sme sa změnil na stavitele nejvyšších sněhuláků. No, možu říct s klidnou dušou, že takové sněhuláky snad ani to rozcestí nezažilo. Ale pořádně zmrzli sa rychlo, rychlučko vracáme k chalupě. V chalupě sa pře-

vlečem do sucha a čekáme na oběd čočku. Čočka došla aj s vajíčkem a opečeným párkem. Po obědě Radim zkouší různé kouzla. Po chvíli mňa poprosí ať du napsat aktivity, tož kdo by tomu odolal a dál s děckama hraje karetní hry. V příhodnů odpolední hodinu sa jde na etapovku, dneska mají u Simpsonových krušno, mají moc práce a eště hlad do toho. Tak sa začíná rychlů jízdu kolem spodní chaty na bobách, pak shazováním plechovek, řezáním špalků a nakonec původně rychlým uvařením čaja na sněhu. No, z rychlého sa stalo až do tmy. I přes vydání všech sil jak soutězićích tak vůdců sa to nikomu bohužel nepovedlo. Tož všeci promrzlí, s velkým množstvím vypálených sirek sme si došli do chaty na ten náš hrncový ovocný čaj a bylo též dobře. Radim s Denisem, kterým sa zalíbilo vaření večere, šli dělat palačinky. No a děcka na mě zase vymámily vyprávění příběhů. Po asi dvou hodinách přišel vysmažený Denis s talířkem palačinek, co za tím stihli s dotazem, jestli je to jedlé, k jeho zděšení, děcka řekly, že je.

HLÁŠKY jarního tábora:

Co si představuješ pod pojmem ...

Kdo rožne vaří!!!

Babička nelže!

Co sa bavíš o mně bez mňa!

Dělej něco, rozjíždajů sa mně nohy!!!

Je dva metry pod nulů.

Leni vrže, Fialce cuká a Denisovi se točí.

Po dosmažení palačinek sme šli hrát aktivity. Dneska při večerním čištění zubů Kája přišla s hlášků: „ Víte co?! Je tam dva metry pod nulů!“ A tak sme šly s lehkým úsměvem na rtech spát.

5.den - čtvrtek 12.3.2009

(Denis) Je čtvrtek ráno a nám jakožto třeba mně se nechce stávat, ale jak se řve že už je snídane tak letím dole ke stolu jak střela. Po snídani Radim zavelil že v tolik a v tolik budem všichni venku nachystaní na nějakou hru nebo něco takového (fakt si už nevzpomenu co to bylo). Po tom co už vím tak určitě s jistotu vám možu napsat, že byl oběd, ale jaký to si už taky nevybávím, ale určitě byl dobrý. Po obědě byl polední klid a my jsme dělali zas nějaké blbosti. Třeba jsem vymýšlel nové přezdívky pro Lucku (nová přezdívka Lachtan), Smíšek, no prvně slečna Víťa ,ale pak jsme se shodli že to bude tučňák, Lenka že bude sova (sova proto že se kouká jako sova nic vezlém Leño, ale je to tak , a těm dvěm proč sa tak říká tak to už asik taky newím :-)) ale byl to určitě nějaký pádný důvod). No a bych

nezapomněl aj na sebe (aby si pak holky nestěžovaly ,ale to zas vymyslely ony) prý jsem lvoun a jestli nevíte, jak to vypadá tak skuste seznam najdete tam co neznáte...No potom jsme valili teda děcka valili na Etapovku je to divné, ale na etapovou si vzpomínám, ale nebudu jí vám popisovat, jinak bych tu zas zapsal asik celý Šesták :-) Potom se hrála hra na zapamatováka a pak sa šlo dovnitř... Večeři jsem dělal já s hlavním šéfkuchařem Fantů, dělali jsme topinky a sobě jsme ještě jako bonus udělali čínskou polívku. No a jen tak si jíme a Radim zase něco zavalí a ja sem chytl záchvat smíchu, no a nudle létaly všude a aj z nosa a přímo do hrnca, potom si nabral Radim a říkám mu, kdybys byl ticho tak se nic takového nestane, a sotva jsem to dořekl tak jsme museli zas podávat hrnec Radimovi (ne že si o nás budete myslet že jsme nějaké prasátka, ale... no prostě asik jsme). Aspoň jsme se poučili, na příště neval do člověka který jí nudle... :-) No a abych to ukončil tak pak jsme hráli aktivity a potom jsme šli s jistotou spát...

6. den - pátek 13.3.2009

(Kája) Je poslední den tábora a podle data a nálady některých z nás to nevypadá moc dobře. Většinou se nechce domů, ale přes to všechno služba – Čikita, Mája, Leňa a Smíšek – asi o půl osmé vstávají a jdou mazat chleby s marmeládou a

nutelou. Po osmé už zní flétna se slovem „ budíííček“. Všichni si rychle sbalíme věci a jdeme na snídani. Po jídle si rozdělujeme činnosti: služba, bez Smíška, která jde s Lulinou uklízet spací část chaty, půjde vyklidit kuchyň apod. Radim, Denis, Zdenek a já jdeme doplňovat zásobu dřeva. (Co dělala Fial ani nevím, pohybovala se moc rychle. :-D) Po tom, co se každý popere se svým úkolem, se sejdem a ještě zahrajem nějakou tu hru.

Je čas vyjít a tak naložíme bágly na záda, pobere odpadky, zamáváme a tradá metrovým sněhem dolů do údolí. Moc dobře se nám nejde, ale my, kteří víme, co si vzít na JT (já a Mája) využíváme každé příležitosti a kopce a kopečky sjíždíme na bobech.

Konečně jsme v Karlovicích a ještě si koupíme nějakou svačinu. Autobus už přijel tak nastupujem. Cesta ubíhá a my sledujeme jak sních kolem nepřetržitě mizí a mizí. Když jsme dojeli na VS nebyl tam skoro žádný a my vypadali jako nějakí naprosto ujetí blbouni v oteplovákách, zimních bundách, návlekama a s bobama. Odpojila se od nás Smíšek a my jsme nastoupili do posledního pokračování našeho návratu. V Ratiboři vystoupil Denis a v Kačicích jsme povystupovali všeci. Já se slzami v očích i na tvářích šla pomalu po mokré cestě a uvědomila jsem si, že jsme vlastně ani neukončili tábor pokřikem. Nebyl to špatný den, ale pro mě docela smutný.

6.-15.března 2009

MONACO **jak se létá nad mořem**

(Dazul) Po loňském rehabilitačním termickém kursu ve Slovinsku na úpatí Julských Alp, jsem i letos vyrazil létat na padáku do ciziny. Tentokrát padla volba na Monaco. Monaco je nejlidnatější (takzvaný mětský) stát na světě. Rozlohou je menší než Kateřinice, ale má přes 34 tisíc obyvatel. Na 1km čtvereční tam žije přes 16700 lidí. Nechtěl jsem tomu moc věřit, ale po dvou několikahodinových procházkách Monacem, jsem uvěřil - tady se bydlí i v takových podlažních domech na jejichž střeše vede silnice.

Ale abych napsal pravdu, tohle mne ani tak moc nepřitahovalo. Já jel do Monaca létat. Zatímco doma se ještě staví sněhuláci, tady už zrají mandarinky a citrony. Dokonce i v moři jsem se dobrovolně smočil.

Monaco (respektive jeho okraj) má fantastický terén pro paragliding - startuje se ze skály cca 750 metrů nad mořem, letí se po okraji Monaca (přes Monaco se nesmí - za to hrozí vězení), nad volným mořem a přistává se na malé pláži v zátoce. Kdybych nemusel, tak se na ni asi netrefím :-)

Terén na start je trochu náročný - protože tady se případné chyby při startu neodpouští. Ale zvládl jsem to vše ve zdraví :-)

Stejně vím, že na paraglidu je ze všeho nejdůležitější hlavně dobré přistání :-)

Nejdelší let, který se mi na této akci podařil byl sice 3x kratší než loni, ale i tak jsem uletěl během tříčtvrtě hodiny skoro 21 km a byl jsem ve výšce skoro 1.100 metrů nad mořem. Tady mi přišla vhod oddílová GPS, která mi to vše změřila.

Let nad volným mořem je něco úžasného. Nikdy dřív jsem to nezkusil a hned mne to uchvátilo. Troufám si tvrdit, že to je o několik tříd hezčí, než jet pod plachtami na úžasné jachtě. Snad jen potápění s lahvemi se tomu může trochu rovnat. Tady - 500 metrů nad mořem - jsem si doslova vychutnal každou otočku a dokonce se pokusil o spirálu. Moře mi paradoxně dodávalo pocit bezpečí - byť by se pád do volného moře rovnal 50% utonutí....

Reportáž z devítidenního létání v Monacu si můžeš přečíst v "kronice" na www.oldskauti.cz V ŠESTÁKU ji neotiskujeme, protože by zabrala víc než polovinu čísla. Na oldskautském webu je také přes 100 fotek a 1 video z letu nad mořem :-)

Oddílovka

20.3.2009

(Verča) Mno takže - došla jsem s Leňů a s Luců do DBCB jako obvykle pozdě - všichni už tam byli. :-)

Každý si vzal uzlovačku nebo menší lano a udělaly se dvě skupinky. Pokračovalo to tak že jeden

udělal uzel a oběhl Březiny a pokaždém kolečku se k němu někdo přidal s jeho skupinky. Už ani nevím kdo vyhrál=). Potom jsme šli do klubovny, tam jsme hráli zase takovou aktivní hru. Museli jsme hledat papírky s čísly a na něm byl vždycky napsaný nějaký úkol.

Skoro na každém bylo udělej dřepy, když bych to dala dohromady bylo to skoro 100 dřepů :D.

No pak následovala další hra Rajče no a pak hra která me bavila - Nečum. Ta je dobrá! :-D.

No a pak už bylo hodně hodin tak jsme to ukončili pokřikem a šlo se dom.

VÝSEČ

27.-28.3.2009

(Aleš - Citlivka) No tak čím bych tak začal? Byl den jako jiný a najednou mi začal zvonit mobil a volal mi Denis, že si nemám na víkend na nic domlouvat že sním a s Pavukem pojedu na Výseč (Výchovné setkání činovníků) na Polanu či kam! Tak jsem hned napsal Jerrymu SMS, že jede též! Tak mi napsal že jo, ale já jsem mu řekl, že jedem na Polárku - co je nesmysl! No pak mě psal Denis v kolik a kde se sejdem a hned po něm mě psal Jerry v kolik se jede na Bařinku, tak už jsem fakt neweděl!

Tak jsme se sešli a jeli jsme na Vsetín, kde jsme podle Jerryho plánu jeli vlakem na Velké Karlovice a tam nastúpíme na autobus!

Hned jak jsme si sedali do vlaku, tak jsme potkali Mazana ze Vsetínského 1.chlapeckého oddílu a kecali jsme sním, ale pak jsme přešli do druhého vagonu protože tam něco páchlo!! Vlak se rozjel a jeli jsme!!

Ve vlaku jsme si přesedali z místa na místo a pak spali nečekaně!! Vystoupili jsme z vlaku a šli jsme na autobus, který nám ujel!!

Ale ještě, že jsme měli s sebou Mazana, který má známosti a zavolaal spolužákovi, který nás dovezl na točnu od které jsme po dvou hodinách museli jít pěšky na Polaň!!

A počasí nám samozřejmě přálo, až na tych milion kapek, co spadlo na 1metr čtvereční a nadkolena sněhu...

Najednou přijelo jídlo, tak jsme ho jako správní

SKAUTI vzali a šli sním k chatě! Ještě, že jsme si sebou vzali Mazana, který věděl kde to je a zaručeně jsme nešli špatně!! Jen jsme „BLOUDILI“ 3 hodinky po lese!! To se dá né?? A hlavně, že jsme řvali na ostatní, že jdou špatně a oni nám odpovídali, že dem my špatně!!

Tak po dlouhém řvaní v lese - což se nedělá - a radění lidí přes mobil, kteří vůbec newěděli kde jsme, a ani my ne, jsme dorazili k chatě. Mokří jak myši - tak asi v 11 hodin večer... Tak jsme se najedli a šli spát...

Ráno jsme vztávali a šli se nečekaně nasnídat!! Pak jsme začali dělat velmi zábavný program, kde jsme probírali nějaké otázky na které musel odpovídat každý oddíl... No samozřejmě jsme tam jako jediní měli chyby jen proto, že tam byly podané špatně stavitelné otázky!! Chápete co tím myslím ne?? Já jo, tak je to dobrý!!

Ale už se blížil čas kdy jsme museli s tama odejít a opustit všechno to jídlo!! Tak jsme z Polany utíkali sviňským krokem tak rychle, že mě ani newadilo, že se propadám do sněhu!! Tak jsme dorazili asi po 2 hodinách na vlakáč a odtud jsme pádili na Vsetín, kde na nás čekal Hever (Fanta Kulišák)... Ještě že máme takého super kamaráda a nevykašlal se na nás!! Co mohu dodat - no to, že to bylo prostě fajn... vím né?? :-D

(Fialka) Všechno to začalo tím, že jsem jezdila na víkendy po celé ČR už od listopadu, každý měsíc jeden víkend. Na první víkend jsem jela do Litoměřic, na další do Strakonice, Plzně a nakonec na zkoušky do Libínského Sedla u Prachatic. Už na prvním víkendu na mě ta převaha Pražáků hleděla divně, no ale co sa dá dělat. Byli sme po dobu víkendů rozdělení do skupinek a každá měla svou barvu. Já sem byla zelená, spolu se dvěma Koliňákama Tankem a Slundou, pak s Martou z Pardubic, Matějem z Litomyšle a Símou a Zůzou z Vrdy – Bučice.

1. víkend nejsilnější momenty:

Trochu ztracená v Litoměřicích. Nejlepší večere na pavoučích vláknecích. Noc v kokonu. První šoky spoukruzovníků na to z kama su. První hrozná přednáška hospodaření, trochu lepší metodika. Hodinová hra s vyhlášků, ještě teď si pamatuju, jeden výtokový kohout na 5 dětí ... nebo ... děti se mohou koupat přímo ve vodoteči ... Večerní čajovna s čajem, povídáním. Zděšení z množství domácích úkolů. Šlehy a jeho přednáška na tvoření plánu, ještě teď mi to zvedá krevní tlak. Společná cesta do Kolína a prostátá cesta v IC z Kolína až do Hranic na Moravě.

Pocit štěstí z toho, že su konečně doma.

2. víkend

Rychlé vymýšlení naší fitky. Sedmihodinová cesta do Strakonice nejrychlejší trasou přes Jihlavu. Kosa, kosa, nikdy si nekúpím akumulacku kamna, fakt nikdy. Ohnivákovo sci – fi. Večerní čajovna na téma: advent, čokoláda, horké jabko, atd. Vymýšlení projektu výprava s notebookem, no těžká nestíhačka ...

Celodenní sladké jídla, večer nám konečně došlo proč ... Procházka podvečerníma Strakonice, super doporučuju, škoda, že tam nebyly ty vánoční trhy.

VŮDCOVSKÁ ZKOUŠKA

27.-29.3.2009

Večerní adventní zdobení. Procházka s hospodářem kolem řeky se všema prosincovými svatými zakončena tou nejlepší skautskou štedrovečerní večeří, co sem kdy zažila, měla 9 chodů.

Dárek od Ježíška v předstihu = teplá deka a koledy kolem zavěšeného stromčeka. Kratší cesta domu s rychlým Pírkem.

Nejkrásnější pocit z víkendu.

3. víkend

Téma včely. (Pídalův OS oddíl se zabývá včelařením) Vůdcovská práce dotvořena ve 4:15 ve čtvrtek před víkendem, zhodnocení víc než výborné, kromě asi dvou pravopisných chyb, mi nic nenašli...

Plzeň a skvělé jízdenky v tramvaji, jak píchačky ve fabrice a pan revizor.

Přivítání od Tanka se nijak nezměnilo: „Ahoj Fialko, jak si jela?“

Páteční Pan včelka do sobotní druhé ranní.

Ano nic moc se nezměnilo, pořád základna s akumulackama = kosa jak z nosa...

Zelení vyhráli doplňování plástve a dostali sme všeci medvídky s medem.

Hned po adventním víkendu 2. nejlepší.

4. Víkend jsem nebyla, díky nasazení antibiotik na moji nemoc, co sem si přivezla z minulého víkendu.

5. víkend = zkouškový víkend

Jela jsme v pátek 27.3. do Prahy, protože spojení do Libínského Sedla bylo, tak šílené, že sem si na něho ani já netroufla :-)

Z Prahy sem jela s Robem z kurzu. Cesta mezi Pískem a Prachaticema je stejně veselá asi jak náš pruháč v poli, akorát tam mají středovou čáru v poli,

nikde jinde. V pátek sme začali testama, 1. byl z hospodaření na 30 minut (začali sme 20:30) a 2. byl všeobecný na 1,5h, takže sem skončili v jedenáct se psaním.

Večer sme měli ještě čajovnu s Joeeho kytarou a s písni "Stojí hruška v širém poli" v počecháčkované verzi.

Ráno vstáváme v 7:30, rozcvička eskymácká hoňka (bylo tam ještě asi 20cm sněhu), snídaně, hygiena, a začátek zkoušení pomocí Skautského roku. Všeci v kroji a s děsem ve tváři. Vysvětleny pravidla a začalo sa. Tak sme jeli měsíc po měsíci, skoro nonstop až do 15:15, pak byla o půl fitka na oddech a ve čtyři začínaly 3h rozkusování a dodělávání restů.

Mě toho čekalo až příliš: 2 testy z minula, druhá zkouška z rétoriky a všeci eště museli k Brčku a Scrivimu. Slavnostně po úspěšné zkoušce z rétoriky a dvou testoch čekám na schodech na Brčko. Po půl hodce sa k ní konečně dostanu, proběhne to rychle a teď ještě Scrivi a končím.

Je, ó bože 18:35, tak rychle dopodepsat booklet v sedm večere, kontrola bookletů a je to v háji nemám test z organizace, co psali oni minule a já dnes. To snad ne. Tak si po zkontrolování dodělám ještě zpětnu vazbu, obleču sa jdu na slavnostní rituál.

PLÁN AKCÍ - DUBEN 2009

3.4. Oddílovka

10.4. Oddílovka – Velikonoční překvapení

10.-13.4. Velikonoční planina RS, OS

12.4. Kurz western umění (Zub)

17.4. Oddílovka – Venkovní hrátky

24.4. Oddílovka (Pavuk a Denis)

25.4. Ivančena - odjezd a návrat upřesníme dopředu přes sms. S sebou: pevné boty, oblečení podle počasí (počítejte s tím, že na Lysé hoře je ještě většinou sníh), skautský kroj!!!, svačinu a pití na celý den, 100Kč

29.4. – 3.5. Obrok RS

Večer ještě Ohnivák čte hororové povídky a jde se na kutě.

Ráno budíček a ten slastný pocit mám to za sebou, teda skoro až na to, že si musím domluvit opravnou zkoušku z organizace. Ráno je plné rekordů, pak ještě dlouhá zpětná vazba. Dojemné loučení. Šak na Obroku nebo někde. No a domů. Tak ahoj všeci.

Kdybych měla zase vybírat kurz a styl vůdcovek určitě, bych si zase vybrala tyhle, i když byly daleko, ale to zas není takový problém v dnešní době.

Všem, kteří ještě nemáte vůdcovky a přemýšlíte o vůdcovkách přes rok na víkendy, můžu tyto jen doporučit, pokud příští rok bude. A naši vedoucí kurzu Brčku musím velice poděkovat za všecko. No a teď jen doufám, že 18.4.2009 tu opravnou zkoušku udělám (v Praze :-)).

PLÁN AKCÍ - KVĚTEN 2009

1.5. Oddílovka

1. – 2.5. Špacír (1.Ch)

8.5. Oddílovka

8.-10.5 RS

15.5. Oddílovka

22.5. Oddílovka - chystání parawesterniády

23.5. Parawesterniáda (Dita a Čeči)

29.5. Oddílovka

29.-31.5. Camporee, PraSe

30.-31.5. Družinové výpravy

Výzva pro sportovně naladěné rodiče, rovery a oldskauty!

Stejně jako poslední 3 roky i letos chci vyrazit na **ŠPACÍR** (1.-2.5.2009) - 100 km za 24 hodin. Nepůjdu jej pěšky, ale pojedu **na horském kole**. Kdo by chtěl rozšířit naše řady (loni Anita, Milan a já), nechť se ozve na 737 249 211 - Dazul :-)

Na ŠESTÁKU č.104 se podíleli:

Fialka, Dazul, Smíšek, Lulina, Leňa, Číkita, Denis, Kája, bráchova ségra, Citlivka, Verča a Vojta.

Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je ve středu 29.dubna 2009. Příspěvky posílejte na sestak@skauti.cz

Toto číslo ŠESTÁKU je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).